

Ellinor Silius

FIDEAn hallituksen jäsen 1982-86

puoluevuoden 1985 ja 1986

Drama-lehden yhdyshenkilö 1982-86

Hur blev damen med hatt (eller turban) en fidealist? Jo, då de nordiska amatörteaterförbunden startade dramabooomen på 60-talet var Svenskfinland med och jag blev en del av den som tonåring 1968. Synen på barn, på konst för alla, på grupperns dynamik och det anti-auktoritära greppet i ledarskapet var kopplat till samhällets demokratiseringsprocesser. Åbo Amatörteaterförening var med om att grunda den tvåspråkiga Turun Lapsiteatteriyhdistys för att få igång dramaklubbar för barn och unga i Åbo stads regi 1970. 1960 - 70-talen var en fruktbar jordmån för det vi kallar tillämpad teater, tvärkonstnärlig skapande verksamhet och dramapedagogik. Vi som ledde klubbar i dramalek åkte ut till skärgården för att leda interaktiva happenings och runt om för att spela egna föreställningar. Som världsförbättrare ville vi verka för människor i marginalen; för dem med funktionsvariation, låg på sjukhus, bodde på Första Hem, arbeta för en skapande skola, för folkbildning. Jag fick undervisa i olika skol- och utbildningsformer (i Åbo, ett år i Houtskär), där jag tog i bruk dramametoder, ledde dramakurser och workshops, deltog i nordiska och internationella konferenser och kurser, ägnade mig åt magisterstudier i humaniora, eget skrivande (poesi, ungdomspjäsa, teaterkritik). Scenmedverkan i amatör o studentteater, sufflerande på ÅST - alla bitar var viktiga. Övertygades om att lekfullhet och improvisation hör till allt skapande oberoende av ålder, att barnkultur främjar delaktighet, att redskap för sociokulturell inspiration finns i sociodrama, rörelseimprovisation, Forumteater, muntligt berättande. Från Åbo kom jag till Lappfjärd och som rektor för folkhögskolan ledde jag teaterlinjen i tre år. Blev ledare för UF-föreningarnas Barnförbund, födde tre barn och frilansade på Yle vuxenutbildning efter flytten till huvudstadsregionen. Ett naturligt steg var att medverka i Föreningen för skapande verksamhet i skolan – FIDEA. Deltog som sakkunnigmedlem i kommittén för läroplansgrunder i "Uttrycksfostran" vid Undervisningsministeriet 1987 - 1989 (yrkeshögskoleutbildning) och vid grundandet av Espoon Ilmaisukoulu 1990, vikarierade ett år som undervisningschef i Esbo. På nittiotalet då internationell dramaforskning blev allt mer aktuell tog jag fasta på möjligheten att vid Åbo Akademi i Vasa avlägga laudatur i dramaämnet, inkl. auskultering i det 1999. Disputerade 2005. Min avhandling visar att drama som konstnärlig kunskapsform kan fungera som en optik och därmed synliggöra också icke-konstnärligt lärande. Genom att avläsa det performativa i dialogiska lärohändelser kunde det transformativa i pågående läroprocesser (i studentgrupper) fångas upp.²

Var lektor vid Folkhälsans barnavårdsskola, övergick till Arcada 1996 fram till min pension 2015 som överlärare i pedagogik. Lade under åren psykodrama, samtalscoaching och läkande berättande till paletten. *Fidealism, dramagnistan*, har fått verka i alla pedagogiska roller och sammanhang, i filosofin kring mellanrumsmetaforen i meningsskapande och det kroppsligt-rumsliga i kunskapsbygge, i eget konstutövande; numera i teaterföreningen Svalan och fortsatt skrivande; fiktion, essäer.

¹Jag har skrivit om tiderna då drama *i sin nya form* kom till vårt land, närmare information: ellinor.silius@kolumbus.fi

²E S-A (2005) Lärande som text: En dramapedagogiskt förankrad läsning av det kroppsliga, rumsliga och retoriska i kunskapsbildande processer. Åbo Akademi förlag.